

Phẩm 9: THANH TỊNH

Bấy giờ, Xá-lợi Tử bạch Phật:

– Kính bạch Thế Tôn, thanh tịnh như thế rất là sâu xa.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế là ánh sáng lớn.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế là không sở đặc, không hiện quán.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế không có sự phát sinh.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế chẳng sinh ba cõi.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế không hiểu, không biết.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Thanh tịnh như thế không biết sắc; cũng không biết thọ, tưởng, hành, thức.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh, không tổn hại, không lợi ích đối với trí Nhất thiết.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Xá-lợi Tử thưa:

– Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh, không giữ, không bỏ đối với tất cả pháp.

Phật dạy:

– Đúng vậy, vì rất thanh tịnh!

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

– Ngã thanh tịnh nên sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng thanh tịnh.

Phật dạy:

– Đúng như vậy! Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

– Ngã thanh tịnh nên quả cũng thanh tịnh.

Phật dạy:

– Đúng như vậy! Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

– Ngã thanh tịnh nên trí Nhất thiết cũng thanh tịnh.

Phật dạy:

– Đúng như vậy! Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

– Ngã không biên giới nên sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng không biên giới.

Phật dạy:

– Đúng như vậy! Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

– Nếu các Bồ-tát luôn hiểu biết như thế thì đó là Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

– Đúng như vậy! Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

– Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế chẳng phải bờ này, chẳng phải bờ kia, chẳng phải trung gian.

Phật dạy:

– Đúng như vậy. Vì hoàn toàn thanh tịnh.

Thiện Hiện thưa:

– Nếu các Bồ-tát phát sinh tưởng như thế thì bỏ xa Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Phật dạy:

– Lành thay, lành thay! Thiện Hiện, các Bồ-tát này chấp trước danh, chấp trước tưởng.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

– Hy hữu thay, bạch Thế Tôn, nên khéo vì Bồ-tát chỉ dạy, phân biệt rõ ráo tưởng chấp trước đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Khi ấy, Xá-lợi Tử hỏi Thiện Hiện:

– Thế nào là Bồ-tát phát sinh tưởng chấp trước đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa.

Thiện hiện thưa:

– Nếu các Bồ-tát bảo sắc nghĩa là không thì gọi là chấp trước; bảo thọ, tưởng, hành, thức nghĩa là không thì gọi là chấp trước; bảo pháp ba đời nghĩa là pháp ba đời thì gọi là chấp trước. Nghĩa là các Bồ-tát từ khi mới phát tâm, vô lượng phước phát sinh thì gọi là chấp trước.

Khi ấy Thiên đế Thích hỏi Thiện Hiện:

– Do duyên nào như thế mà gọi là chấp trước?

Thiện Hiện thưa:

– Vì chấp có tâm nên cho là tâm bị chấp này có thể hồi hướng cầu quả vị Giác ngộ cao tột, nên gọi là chấp trước.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Kiều-thi-ca, bản tánh của tâm là không, nên chẳng thể hồi hướng. Nếu các Bồ-tát muốn dạy người khác hồi hướng đến đại Bồ-đề, thì nên theo tướng thật để chỉ bày, khuyết khích, dắt dùn, khen ngợi, khích lệ, chúc mừng, không tổn hại mình, cũng không tổn hại người khác. Chư Phật Thế Tôn đồng chấp nhận vì xa lìa tất cả phân biệt chấp trước.

Bấy giờ Đức Thế Tôn khen Thiện Hiện:

–Lành thay, lành thay! Ông có thể giảng thuyết, phân biệt cho các Bồ-tát về tướng chấp trước, làm cho các Bồ-tát hiểu biết rõ xa lìa. Lại có các chấp trước rất nhỏ khác. Ta sẽ nói cho ông, ông nên lắng nghe.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, cúi xin Thế Tôn chỉ dạy.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu thiện nam tử nào trụ Bồ-tát thửa, ở chỗ chư Phật, chấp giữ lấy tướng nhớ nghĩ thì tùy theo tướng đã chấp giữ, đều gọi là chấp trước. Nếu ở trong pháp vô lậu của chư Phật Thế Tôn ba đời, sinh nhiều, tùy hỷ; tùy hỷ rồi hồi hướng cẩn lành cho các hữu tình, thì cũng gọi là chấp trước; vì thật tánh các pháp chẳng phải bao gồm ba đời, chẳng thể chấp giữ lấy tướng, chẳng thể vịn vào duyên, cũng không có việc thấy, nghe, hiểu, biết, nên chẳng thể hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thật tánh các pháp rất là sâu xa.

Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì bản tánh là xa lìa.

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế đều nên kính lẽ.

Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì tánh pháp không tạo tác, không giác tri.

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, bản tánh của các pháp không có sự tạo tác, không có sự giác tri ư?

Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì bản tánh các pháp chỉ có một, không hai, không tạo, không tác, chẳng thể giác tri, chẳng thể phân biệt. Nếu các Bồ-tát thường biết như thế thì có thể xa lìa tất cả chấp trước.

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thì khó có thể hiểu rõ được.

Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì không có người hiểu biết.

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thì chẳng thể nghĩ bàn.

Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì chẳng phải tâm, tâm sở có thể rõ biết.

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế thì không có sự tạo tác.

Phật dạy:

–Đúng như thế, vì các sự tạo tác là không thể đắc vây!

Thiện Hiện bạch:

–Bạch Thế Tôn, vậy Bồ-tát nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như thế nào?

Phật dạy:

–Nếu Bồ-tát không hành sắc; cũng không hành thọ, tưởng, hành, thức thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu không hành không của sắc; cũng không hành không của thọ, tưởng, hành, thức thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu không hành tưởng không viên mãn của sắc; cũng không hành tưởng không viên mãn của thọ, tưởng, hành, thức thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì sao? Vì sắc không viên mãn tức là chẳng phải sắc. Thọ, tưởng, hành, thức không viên mãn tức là chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức. Nếu không hành như thế thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Bấy giờ Thiện Hiện bạch Phật:

–Thật kỳ lạ thay, kính bạch Thế Tôn! Thật hy hữu thay, kính bạch Thiện Thủ! Ngài có thể đối với sự chấp trước mà nói tưởng không chấp trước.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Nếu chẳng hành tưởng của sắc, thọ, tưởng, hành, thức không chấp trước, thì chính hành Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu các Bồ-tát luôn hành như thế thì đối với các sắc, thọ, tưởng, hành, thức chẳng sinh chấp trước. Đối với quả Dự lưu cho đến quả vị Giác ngộ cao tột chẳng sinh chấp trước. Vì sao? Vì vượt qua tất cả chấp trước, thì sự hiểu biết không bị ngăn ngại, gọi là trí Nhất thiết.

Như vậy, này Thiện Hiện, nếu các Bồ-tát muốn vượt qua các chấp trước thì nên hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Thật hy hữu, kính bạch Thế Tôn! Pháp tánh sâu xa, nên nói hay chẳng nói đều không tăng giảm.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy! Ví như hư không, giả sử trọn đời chư Phật hoặc khen hoặc chê, nhưng hư không vẫn không tăng, không giảm. Pháp tánh sâu xa cũng như thế, dù nói hay chẳng nói đều không tăng, không giảm. Ví như hóa nhân, hay khi được khen hay chê cũng không vui, không buồn, chẳng tăng, chẳng giảm; pháp tánh sâu xa cũng như thế, nói hay chẳng nói vẫn như xưa không khác.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Các chúng Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thật là việc làm rất khó; nghĩa là Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc tu hay chẳng tu, vẫn không tăng, không giảm, không tiến, không thoái. Các chúng Bồ-tát tu hành Bát-nhã ba-la-mật-đa như tu hư không, hoàn toàn không sở hữu. Hữu tình chúng ta đều nên cung kính, tôn trọng, ngợi khen các chúng Bồ-tát. Vì sao? Vì các chúng Bồ-tát do độ hữu tình nên phải mặc áo giáp công đức. Như có người mặc áo giáp bền chắc, muốn chiến đấu với hư không; các chúng Bồ-tát vì độ hữu tình nên mặc áo giáp công đức. Như có kẻ khỏe mạnh, muốn tóm lấy hư không đặt để chỗ cao đẹp, các chúng Bồ-tát vì các loài hữu tình như hư không, mà cầu thăng tới quả vị Giác ngộ cao tột, gọi là đại dũng mãnh, đắc đại tinh tấn Ba-la-mật-đa.

Khi ấy có một Bí-sô nghĩ: “Nên kính lễ Bát-nhã ba-la-mật-đa vì trong đó hoàn toàn không có các pháp sinh diệt.”

Thiên đế Thích hỏi Thiện Hiện:

–Bồ-tát muốn học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì phải học như thế nào?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiện Hiện thưa:

–Bồ-tát muốn học Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì phải như hư không mà siêng năng tinh tấn tu học.

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu các hữu tình thường học Bát-nhã ba-la-mật-đa thì làm sao bảo vệ?

Thiện Hiện bảo Đế Thích:

–Ông thấy có thể bảo vệ được chăng?

Thiên đế Thích thưa:

–Bạch Đại đức, dạ không!

Thiện Hiện bảo:

–Nếu các Bồ-tát đúng như Đại Bát-nhã ba-la-mật-đa đã được giảng thuyết mà tu hành thì chính đó là bảo vệ. Nếu lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa thì Nhân phi nhân... đều được tiện lợi.

Kiều-thi-ca, người nào muốn bảo vệ các Bồ-tát, hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì chẳng khác gì có người khuyên phải phát tâm tinh tấn bảo vệ hư không, chỉ uổng công nhọc mệt, hoàn toàn chẳng ích lợi.

Kiều-thi-ca, ai có thể giữ gìn tiếng vang... chăng?

Thiên đế Thích thưa:

–Bạch Đại đức, không!

Thiện Hiện bảo:

–Nếu người nào muốn bảo vệ các Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì cũng như vậy, uổng công, nhọc mệt, hoàn toàn không ích lợi.

Kiều-thi-ca, các chúng Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, mặc dù biết các pháp đều như tiếng vang, nhưng chẳng quán thấy, cũng chẳng chỉ rõ được ai có thể an trú như thế, thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lúc bấy giờ, với năng lực và uy thần của Thế Tôn đã khiến cho bốn Đại thiên vương, Đại Phạm vương, Thiên đế Thích... cùng tất cả Thiên chúng ở thế giới ba lần ngàn, đi đến chỗ Phật, đánh lễ dưới chân Phật, rồi lui đứng một bên. Nhờ thần lực của Phật, nên tất cả đều được thấy ngàn Đức Phật trong mười phương, đang tuyên thuyết danh tự, tướng trạng Bát-nhã ba-la-mật-đa giống như ở đây. Đứng đầu chúng Bí-sô thỉnh thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa đều tên là Thiện Hiện. Đứng đầu chúng chư Thiên gạn hỏi Bát-nhã ba-la-mật-đa đều tên là Đế Thích.

Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

–Bồ-tát Từ Thị khi chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, cũng sẽ dùng danh tự này, cũng ở chỗ này, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, khi Bồ-tát Từ Thị chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột sẽ dùng những danh tự nào, để ở ngay chỗ này, tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Phật bảo Thiện Hiện:

–Bồ-tát Từ Thị khi chứng đắc quả vị Giác ngộ cao tột, sẽ chẳng nói pháp sắc là không, chẳng nói pháp thọ, tưởng, hành, thức là không. Chẳng nói pháp sắc buộc mở, chẳng nói pháp thọ, tưởng, hành, thức buộc mở.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất là thanh tịnh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

Phật bảo Thiện Hiện:

–Vì sắc thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh. Vì thọ, tưởng, hành, thức thanh tịnh, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh. Vì hư không thanh tịnh nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh. Vì sắc không nhiễm nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh. Vì thọ, tưởng, hành, thức không nhiễm, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh. Vì hư không không nhiễm, nên Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa rất thanh tịnh.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu các hữu tình, thọ trì, đọc tụng Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thì chắc chắn không bị chết bất ngờ, cũng không bị bệnh bất ngờ và tai họa bất ngờ; thường được vô lượng trăm ngàn Thiên thần cung kính vây quanh, đi theo bảo vệ. Nếu thiện nam, thiện nữ nào trong các ngày mồng tám, mười bốn, mươi lăm của mỗi tháng, ở khắp mọi nơi chốn, đọc tụng, giảng thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, thì sẽ được vô biên công đức lợi ích thù thắng.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói! Thiện Hiện nên biết, khi thuyết, khi nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa thường có nhiều trở ngại. Vì sao? Vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là ngọc báu lớn, nên có nhiều giặc oán.đối với tất cả pháp không đắm trước, không chấp giữ. Vì sao? Vì tất cả pháp hoàn toàn không sở hữu và đều chẳng thể nắm bắt được vậy.

Thiện Hiện nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa đối với tất cả pháp vô sở đắc nên chẳng phải được nhiễm, chẳng phải bị nhiễm. Vì sao? Vì pháp không, chẳng thể nhiễm pháp không vậy. Do không nhiễm nên gọi là vô nhiễm Ba-la-mật-đa. Do Bát-nhã ba-la-mật-đa này không nhiễm nhơ nên tất cả pháp khác cũng không nhiễm nhơ. Nếu đối với việc như thế, cũng chẳng phân biệt thì chính là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Thiện Hiện nên biết, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa vì không phân biệt, nên đối với tất cả pháp không thấy, chẳng thấy, không giữ, không bỏ.

Khi ấy, có vô lượng trăm ngàn Thiên tử trụ trong hư không, vui mừng hồn hở, cùng đồng thanh xướng lời chúc mừng:

–Chúng ta ngày nay ở châu Thiệ-m-bô, được thấy Phật chuyển vận bánh xe diệu pháp lần thứ hai.

Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

–Bánh xe pháp như thế chẳng phải chuyển lần thứ nhất, cũng chẳng phải chuyển lần thứ hai, vì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa không xoay chuyển vậy.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chính là Ba-la-mật-đa rộng lớn, đối với tất cả pháp không trói buộc, không dính mắc, mặc dù chứng Bồ-đề nhưng không có sự chứng, mặc dầu chuyển vận bánh xe pháp nhưng không có sự chuyển vận, không có pháp có thể chỉ rõ, không có pháp có thể hiển bày, không có pháp có thể chứng đắc, không có pháp có thể chuyển, không có pháp có thể vận. Bởi vì tất cả pháp hoàn toàn không sinh, cũng không diệt, không sinh diệt nên không xoay chuyển.

Thế Tôn bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy! Vì sao? Vì trong pháp không tánh không, vô tướng, vô nguyên, không tác, không sinh, không diệt, hoặc chuyển, hoặc xoay đều chẳng thể nắm bắt được. Nếu người nào có thể tuyên thuyết chỉ dạy được như thế, thì gọi là người

tuyên thuyết Bát-nhã ba-la-mật-đa thiện tịnh, nhưng trong đây hoàn toàn không có người giảng thuyết và kẻ lãnh thọ, cũng không có người chứng đắc Niết-bàn, cũng không có người nói pháp để làm ruộng phước, vì ruộng phước không, nên tánh phước cũng không. Danh ngôn, biểu thị đều chẳng thể nắm bắt được, nên gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa rộng lớn.

Thiện Hiện bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chính là Ba-la-mật-đa vô biên, như hư không rộng lớn không biên giới vậy. Đây là Ba-la-mật-đa chánh đẳng, vì tánh tất cả pháp bình đẳng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa xa lìa, vì tất cả pháp hoàn toàn không. Đây là Ba-la-mật-đa khó hàng phục, vì tất cả pháp chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không dấu vết, vì tất cả pháp không danh tự, hình thể vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hành, vì tất cả pháp không qua lại vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không đoạt, vì tất cả pháp chẳng thể nắm bắt vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không tận, vì tất cả pháp không thể cùng tận vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không sinh, vì tất cả pháp chẳng thể sinh vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không tác, vì các người tạo tác chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hiểu biết, vì các sự hiểu biết chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không chuyển, vì các việc sinh tử chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là vô cấu Ba-la-mật-đa không cấu bẩn, vì phiền não sạch vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không nhiễm ô, vì chỗ nương dựa chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hoại diệt, vì lìa biên giới trước vậy. Đây là Ba-la-mật-đa như huyền, vì tất cả pháp đều không sinh vậy. Đây là Ba-la-mật-đa như mộng, vì tánh các ý thức bình đẳng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hý luận, vì biết tánh các lý luận bình đẳng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô tư lự, vì các pháp tư lự hoàn toàn không có vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không động chuyển, vì an trụ pháp giới vậy. Đây là Ba-la-mật-đa lìa nhiễm, vì tất cả pháp không hư đối vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không tác dụng, vì không phân biệt tất cả pháp vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vắng lặng, vì tướng tất cả pháp chẳng thể nắm bắt được. Đây là Ba-la-mật-đa không phiền não, vì lìa lối lầm vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hữu tình, vì Niết-bàn của hữu tình chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không đoạn, vì tất cả pháp không cùng phát khởi vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không hai bên, vì không chấp trước tất cả pháp vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không chấp trước, vì không phân biệt bậc Nhị thừa vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không phân biệt, vì biết tánh các sự phân biệt là bình đẳng. Đây là Ba-la-mật-đa vô lượng, vì pháp vô lượng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không khởi, vì lìa ngã pháp vậy. Đây là Ba-la-mật-đa hư không, vì đối với tất cả pháp đều không ngăn ngại vậy. Đây là Ba-la-mật-đa bất sinh, vì tất cả pháp đều chẳng sinh khởi vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô thường, vì tất cả pháp thường không tánh vậy. Đây là Ba-la-mật-đa khổ, vì pháp bức não tánh bình đẳng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô ngã, vì không chấp trước tất cả pháp vậy. Đây là Ba-la-mật-đa không, vì tất cả pháp chẳng thể nắm bắt được vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô tướng, vì tất cả pháp lìa các tướng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô nguyện, vì tất cả pháp không có sự thành tựu vậy. Đây là Ba-la-mật-đa lực, vì tất cả pháp chẳng thể khuất phục vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô lượng Phật pháp, vì quá số lượng vậy. Đây là Ba-la-mật-đa vô sở úy, vì tâm không khiếp sợ vậy. Đây là Ba-la-mật-đa chân như, vì tất cả pháp chẳng hư đối vậy. Đây là Ba-la-mật-đa bản thể, vì tất cả pháp không tự tánh vậy.

Phật bảo Thiện Hiện:

–Đúng vậy, đúng vậy, như lời ông nói!

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

M

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH